

www.e-rara.ch

**Silva locorum, qui frequenter in concionibus occurrere solent, omnibus
divini verbi concionatoribus, cum primis utilis & necessaria**

Luis

Venundatur Parisiis, 1586

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: RRa 166

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-26764>

Blasphemia.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ponit psal. cū de impio loquēs, ait, Nō est Deus in cōspectu eius, (sive ut alij verterūt, Nō est Deus in vllis cogitationibus eius) in quāq; sūt vitæ illius in omni tempore. Sublato enim Dei metu quid non malorū consequetur. Vnde Glossa quædā super hoc loco ait. Vt enim equi ferocitate exultātes, duritia frenorū cohiberi solent: sic indomitæ animi cupiditates & libidines effrenatæ, tanquā in gyrū rationis & modestiæ cōtrahuntur metu diuinę iustitiæ. Quo metu si careāt homines, in oīa flagitia præcipientes ruūt.

Contra eos, qui sola fide mortua sine vllō virtutum studio salutem sibi pollicentur, præcipuē militat Psal. 23. in quo Dauid querit à Dño, Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius: Cui interrogationi ipse respondit, Innocens manibus, & mundo corde, & quæ sequuntur. Inter quæ illud est, Qui non accepit in vano animam suam, Improbi namque frustra animā suā accepisse dicuntur: quando ea in id ad quod data & cōditā est, nō videntur. Hoc enim solū præstat eis, quod mortuorū animalium carnib' sal: quas à corruptione præseruat: vel certe quod anima bruti præstat bruto: cui vitam solum bruti præstat.

Ioan. 15.

Quid est, quod Dominus ait. Omnem palmitem in me nō ferēt: fructum tollet eum? Nimirū quoniā sūt qui in Christo manent per veram fidē, quæ à Christo in illos deriuatur: quia tamen hæc fides sterilis & mortua est, nullūque profert fructū, idē qui huiusmodi fidem habent, abscinduntur, & in ignem arfuri cōiiciuntur.

Blasphemia.

August.

Flagellatus est Christus flagellis Iudæorum: sed non minus flagellatur blasphemijs falsorū Christianorū, Aug. super Ioan. Idem super Matth. Non minus ait, peccāt, qui blasphemant Christum regnantem in cælis, quam qui crucifixerunt ambulantem in tetrīs.

Hierony.

Sicut ad proprias iniurias patiētes esse debemus: ita si aliquem viderimus erga Deum ore sacrilego blasphemantem, illic tenere non debemus patientiam: sed sacrilego resistere: & os blasphemū veritatis responsione damnare. Hiero.

Raban.

Rabanus super Matthe. Mos erat Iudæis, cū aliquid blasphemix audiebant, scindere vestes: sic Paulus, & Barnabas cū cultu diuino

diuino honorarentur, sciderunt vestes suas.

Qui blasphemix spiritu se perturbari sentit, atque eo liberari cupit, pro certo habeat, non suam animam huiusmodi cogitationum esse causam, sed impurum illum spiritum, qui aliquando ad Dñm dixit, Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me. Idcirco nos quoque contemnentes ipsum, & quæ ab illo dicuntur nihil existimantes: securi & intrepidi dicamus, Vade post me Sathana, Dominum Deum meum adorabo, & illi soli seruiam. Qui præter hunc modum aduersus blasphemix spiritum pugnare vult, is est similis ei, qui manibus suis coruscationem continere nititur. Nā quo modo vel comprehendere, vel resistere, aut reluctari aduersus eum poterit, qui repente in cor, venti instar pertransit, habetque verbum momento velocius confestimque euahescit. Nam hostes quidem reliqui instant, perstant, moras trahunt, tempusque aduersum se pugnanti præbent: hic autem simulacrum apparuerit, abscedit, statimque ut allocutus est, mentem pertransit. Qui hunc spiritum despicit, liber euasit: qui vero aliter illi reluctari nititur, tandem subiacebit. Monachus quidam studiosus, cum ab eo perturbaretur, ad viginti annos carnem suam ieiunijs, atque vigilijs niacera re perstint. Cum vero nullam se vtilitatem inde cepisse sentiret in carta perturbationem atque tentationem suam sancto cuidā, atque probatissimo seni retulit in faciem prostratus: nec in illum intueri valēs. Ut autē legit senior, subrisit, fratrem quis erigēs. Pone (inquit) fili manū tuam super collū meū: quod cū fecisset frater, ait illi senior: Super collum meum sit frater hoc peccatum quotquot annis te oppugnarit, vel oppugnaturum sit: tu autem id obserua, ut hoc iam flocci facias, & nihil æstimes. Quibus verbis ita roboratus est frater, ut non ante è cella senis excederet, quā huiusmodi morbus euahesceret. Hoc autem is qui expertus est, mihi postea narrauit, Deo gratias referens. Clim. Grad. 23.

Contra blasphemos, & mulieres de diuina prouidentia querulas, valet locus ille. Nurn. 11. Sic enim habet, Interea ortum est murmur populi, quasi dolentium pro labore contra Dominum. Quod cum audisset iratus est, & accensus in eos ignis Domini, deuorauit extremam partem castrorum. Videtur ergo qui de Deo queruntur, qui diuinam prouidentiam accutant, in quo periculo versentur.

- Leuit. 26.* Aduersus blasphemos Origenes citat illud *Leuit.* Qui maledixerit patri vel matri, morte moriatur. Quis porro magis pater, quā Deus? Nonne, inquit, ipse est pater tuus, qui possedit, & fecit, &c. Et Saluator item, Patrem nolite vocare super terram, &c. Quāto ergo magis morte digni erunt, qui huic patri spirituum maledicunt?
- Matt. 3.* Extat *Leuit. 24.* Lex Dñi aduersus blasphemos: quos iubet ab vniuerso populo lapidari. Vbi etiam legimus deprehensum fuisse
- Leuit. 23.* quendam Ægyptio patre, & Israelitica matre: qui cum altero rixatus, nomen Dñi blasphemauit: quem Moses ad se allatum, in carcerem coniecit, vt oraculū Dñi consuleret. Is vero ei præcepit, vt illum extra castra educeret, ibique omnis eum populus lapidibus obrueret. Cur omnis populus, cū alias rei capitis vnus carnificis manu intereant? Nimirū, vt omnes communis parentis Dei iniuriam zelo gloriæ eius incensi, vindicarent. Deinde, vt hoc exēplo admonerentur, ne id committerent, quod tam ignominioso horrendoque supplicij genere plectendum esset. Lex deinde lara fuit, vt simili supplicio in blasphemos omnes anima aduerteretur.
- ¶ Quo in loco obseruare illud quoque iudices debent, vt magna cautione in sententijs ferendis vtantur: quando is qui Dei spiritu plenus erat, sine eius responso de hominis capite pronuntiare ausus non est. Hinc illud *Iob.* Causam quam nesciebam, diligentissimè inuestigabam.

Credulitas.

Hierony. Non est facile malum de perfecta ætate credendum, quam vita præterita defendit, & honorat vocabulum dignitatis. Hiero. in epist. ad Rust.

- COLLE.* ¶ Nō minus difficile est aures regere, quā linguā: huius enim est loquenda tacendaque scire: illius autem credenda, & non credenda discernere. David rectè se linguā moderatum fuisse ostendit, cum ait. Posui ori meo custodiam, cum confisteret peccator
- Psa. 38.* aduersum me: obmutui: & filii à bonis: qui tamē faciles, & nimis credulas aures delationi aduersum innocentem Miphiboseth præbuit: & iniustam sententiam tulit. Harum porro moderationem
- 2. Reg.. 16.* Salomon commendat, cum, ait, Sedet cunctis sermonibus qui dicuntur,